

Het neusje

Hij had het toevallig over Cees Crimineel, iemand die hij kende en die een neusje had voor handigheidjes, slimmigheidjes.

“Cees, is Cees een Crimineel?” vraagt de ander.

“Hoezo, hoe kom je daarbij?”

“Hoezo ‘hoe kom je daarbij’, dat zeg je net zelf.”

“Welnee, Cees is een puike gast.”

“Ben ik nou gek, of hoe zit het. Je zegt net zelf ‘Cees crimineel’.”

“Oh, maar Cees is geen crimineel, zo heet hij.”

“Hij heet dus ‘Cees Crimineel’?”

“Ja, dat is zijn naam.”

“En zijn zus Thea, die heet dan Thea Crimineel?”

“Natuurlijk, de hele familie heet ‘Crimineel’.”

“Dus allemaal ‘Criminelen’.”

“Ja, allemaal.”

“En jij weet het zeker, ze heten ‘Crimineel’ maar zijn het niet!”

“Wat jij nu aan het doen bent riekt naar discriminatie.”

“Ik begon niet over criminelen, dat was jij.”

“Jawel, maar jij beschuldigt mij nu van discriminatie.”

“Jij was het toch die zei dat Cees, Thea en de hele familie ‘Criminelen’ zijn!”

“Ik heb gehoord dat ze zo heten, niet dat ze het zijn!”

“Maar als je Crimineel heet, dan ben je toch ook een ‘Crimineel’.”

“Wat een onzin! En jij bent het die mij van discriminatie beschuldigt?”

“Je snapt er echt helemaal niks van. Als je Willem Holleeder heet, dan bèn je toch ook een Holleeder!”

Toen bleef het even stil.

Er zal toch een rechter aan te pas moeten komen om hier een oordeel te vellen.